

Tato diplomová práce je etnografickou studií lokálního kina na malém městě (v Řevnicích u Prahy). Práce se zabývá společenskými a kulturními, resp. symbolickými významy tohoto kina s ohledem na širší socio-kulturní kontext. Jelikož kino coby místo je konstituováno sociální praxí chození do kina, je tato práce "zhuštěným popisem" divácké žité zkušenosti v prostoru kina. Autor práce tak vychází jednak z Geertzova interpretativního přístupu, a jednak z východisek fenomenologicky orientovaných autorů (např. Patočka, Berger, Luckmann, Tuan). Jak ukazuje, existuje dnes silná významová polarita mezi malými kiny a multikiny. Malé kino je vnímáno jako protipól "popcornové kultury" multikin a to v rovině estetiky, morálky, etiky atd. V případě řevnického kina navíc hraje důležitou roli jeho výrazný lokální charakter. Ten nejen odlišuje místní kino od multiplexů, ale také napomáhá utvářet lokální identitu města a jeho obyvatel. V práci je rovněž poukázáno na rozdíly ve vnímání kin mezi staršími a mladšími lidmi, které jsou dány jejich odlišnou předcházející zkušeností. K postižení širšího kulturního kontextu pak autor využívá zejména práce jiných badatelů (Lubaszewska, Hanzlík, Čada), s jejichž pomocí ilustruje, jaké obrazy kina konstruují média a umění.